

[N. P. Andreasen.]

Naar det ærede Medlem Hr. Grønning derefter siger, at Forholdet mellem Korn- og Svinepriser heller ikke svarer til de Priser, der er sat her, saa er det jo rigtigt, men Flæskepriserne her i Landet holder fuldstændig Stik med de Maksimalpriser, der er sat. Det ærede Medlem siger endvidere, at da Maksimalpriserne blev sat her i Efteraaret, var det et Offer fra det korndyrkende Landbrugs Side at modtage saadanne Priser. (*Grønning*: Det var Ministeren, der sagde det!). Ja, jeg vil for mit Vedkommende i hvert Fald have Lov at sige, at hvis det er Opfattelsen, saa bliver man jo fra den Side aldrig til at mætte, overhovedet ikke til at imødekomme, saaledes at der kan blive Enighed. Sagen er nemlig den, at vel mere end Halvdelen af Landets Jordbrugere var klar over, at Maksimalpriserne laa helt i Overkanten; det var saadan, at Maksimalpriserne paa det givne Tidspunkt laa 2—3 Kr. højere, end man kunde have hjemført Sæd til. Fra alle Sider var man klar over, at der skulde opnaas Enighed om en rimelig og for hele Erhvervet forsvarlig Pris, men bagefter komme og sige her, at det var et Offer fra det korndyrkende Landbrug at godkende de Maksimalpriser, det hører ingen Steder hjemme.

Vi maa altsaa for vort Vedkommende med Hensyn til Priserne betragte Loven her som et naturligt Led i hele den Udvikling, vi i Øjeblikket er inde under, og maa bestemt fastholde, at de fastsatte Mindstepriser ikke kan forhøjes.

De andre Ændringer, der er indført i Kornloven, skal jeg ikke komme ind paa. Det er naturligt efter de Erfaringer, man nu har indhøstet ved Administrationen af den gældende Kornlov, at der er rettet paa de Punkter, det her drejer sig om.

Hvad det andet Lovforslag angaar, om Regulering af Svineproduktionen, har vi jo opnaaet fuldstændig Enighed inden for Svinereguleringsudvalget om Lovforslaget, saaledes som det nu er til Behandling her. Jeg kan derfor i det store og hele anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det ærede Medlem Hr. Grønning sagde, at det var en Indrømmelse til de konservative Synspunkter, at der nu var ændret paa Fordelingsreglerne, saaledes som de er angivet i Bemærkningerne til Lovforslaget. Heroverfor vil jeg gerne sige følgende: Det Ligningsgrundlag, som man i 1937 gik ud fra, og som ogsaa dengang var meget mere end rummeligt nok, var paa 3,9 Millioner Svin. Til dette Antal Svin skulde der altsaa udstedes Kort, men som Forholdene udviklede

sig, fik det mindre og mellemstore Landbrug mindre og mindre Aar for Aar.

Nu har Stillingen jo vendt sig, og som Afsætningsmulighederne ligger for Øjeblikket, mente man for indeværende Aar at kunne benytte et andet Grundlag end for 2 eller for 1 Aar siden — for det første Grundlag blev jo ogsaa benyttet i 1938. Da Antallet af Svin, som skulde kunne leveres efter Kortsystemet, forhøjedes til 4,1 Millioner, altsaa med 200 000 flere Svin end i 1937, er det ganske naturligt, at Nedgangen nu er standset, og at hele Vanskeligheden for det mindre og det mellemstore Landbrug dermed er bragt ud af Verden. Nu stiger Leverancerne igen, og derfor er ogsaa den Fordelingsregel, der her er sat ind, godkendt fra alle Sider.

Det ærede Medlem Hr. Grønning nævnte Spørgsmaalet om Forlodskort. Ja, det er rigtigt, i 1937 havde man nedsat Antallet af Forlodskort, samtidig med at Produktionen gik ned, saaledes at vi var kommet ned paa 3,8 Forlodskort. Nu faar man igen fulde 6 Forlodskort, og nu er der yderligere truffet den Bestemmelse, at hvis Produktionen fremdeles skulde stige, saa stiger samtidig Antallet af Forlodskort, alt i Forhold til de andre til Grund liggende Faktorer, Grundskyld og Skummetmælk. Det er en Ting, som vi lægger stærk Vægt paa, at disse forskellige Faktorer, som hele Svinereguleringen hviler paa, nu staar i et naturligt Forhold til hinanden og stiger i Forhold til hinanden.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Valdemar Thomsen: Min Gruppes Stilling til de saakaldte Landbrugsordninger er vel kendt, men jeg finder alligevel, paa Grund af de mange Forslag, der ligger paa Rigsdagens Bord, Anledning til at sige, at disse Ordninger slet ikke løser Spørgsmaalet om Landbrugets Rentabilitet. Fra vor Side har man for længst gennem konkrete Forslag givet Anvisning paa, hvad der efter vor Mening er fornødent. Vi mener, at det grundlæggende for en Genrejsning af Landbrugets Økonomi maa være en tidssvarende Rente-, Valuta- og Skattepolitik, og at Ordningerne maa indskrænkes til at være et Supplement i en samlet Plan, med det for Øje at skabe Rentabilitet i Landbrugets forskellige Produktionsgrene.

Regeringen er aabenbart af den modsatte Opfattelse, og Resultatet er da ogsaa derefter, nemlig en Deklassering af Landbruget og en fuldstændig Ødelæggelse af